

2.Korintliler 10:3-5

Giriş: Kalelerin önemi

Eski tarihten beri görüyoruz nasıl tepe üzerinde kurulan kasabalar kuruluyor. Bizim de yaşadığımız Fiibe / Plovdiv de buna güzel bir örnektir. 8000 sene önce insanlar burada yaşamaya başladılar.

Nöbet Tepe'de 6000 senelik çömlek parçaları buldular. Çak o zaman tepede kurulan bir kasaba vardı.

Neden orasını seçtiler: kim o tepeleri kontrol ederse, etraftaki Trakya Ovası'nı da kontrol ediyor. Ve o tepedeki kasabaları kalın duvarlarla korurdular. Böylece bir kale oluştur (krepost). Ve kimse kolay kolay o kaleleri yıkamadı, ele geçiremedi.

Bugünkü pasajımızda da kaleler hakkında konuşuyor... ama RUHSAL kaleler

3 Her ne kadar bedende yaşarsak bile, bedene göre muharebe etmiyoruz.

4 Çünkü bizim muharebemizin silahları bedence değildir. Onlarda Allahın kuvveti var, kaleleri yıkmak için.

5 O silahlar, kandırmaca öğretişleri yok ediyorlar, Allahı tanımaya engel olan bütün yükseklik öğretişleri de yok ediyorlar, ve her bir düşünceyi Mesihe mapus ediyorlar.

Bu ayetler hangi durumda yazıldı?

Apo kitabında, 18. bölümde, okuduğumuz gibi, Pavlus Korint'teki topluluğu kurmuştu. Birbuçuk sene orada kaldı ve o günler ekşen doluydu. Baştan Yahudiler onlara problem yaptı.

Korint kasadabası çok fena bir nam kazanmıştı: zina, gezgincilik için o kasabanın adını kullndılar: Korintlilik yapmak. Ve oradaki imanlılar da baştan çok probemli idi. Toplulukta her türlü problem vardı.

Pavlus 2 sene Efes'te yaşarken, onun yokluğundan faydanlanan sahte öğretmenler, sahte apostollar gelip Pavlus'u suçluyorlar, topluluğu ele geçirmeye çalışıyorlar. Pavlus apostol değilmiş.

Bu durumda Pavşus bu ayetleri yazıyor: bu ruhsal savaş en birinci anlamda sahte apostollara, sahte öğretmenlere karşıdır.

Ruhsal savaş nedir?

Ama o kişilerin kimliği o kadar önemli değil. Daha kötü olan, topluluklara yanlış fikirleri sokuyorlar ve o fikirler sonra virus gibi yayılıyorlar. O kişiler öldükten sonra bile çok güçlü birer engel olarak zarar vermeye devam ediyorlar:

Apostollar zamanında, Doketizm adında bir öğretiliş yayılmaya başladı: Allah evrenden, kosmostan o kadar uzak ve kutsal ki, madde materya ile hiç bir hlahası olamaz. O yüzden bir bedene giremez. Dolayısıyla İsa'nın bedeni bizim bildiğimiz et ve kan değildi, ancak öyle görünüyordu... Ve birçok kişi onu kapılıp aldandı.

Yuhanna buna karşı yazıyor: "1Jn 1:1 En baştan beri var idi, biz onu işittik, kendi

gözlerimizle onu gördük, ona baktık ve ellerimizle onu elledik, hani yaşam sözünden için konuşuyorum."

Başka bir örnek: Ebionizm - Kanunculuk. Birçok mektupta on karşı yazıyor. "Tamam, İsa Mesih olarak geldi, bizi günahı kurtardı... ama gene de Musa'nın kanununu tutmaya mecburuz.

Bugünkü karşılık: Sıbotyanlar, Adventistler, İsa + Yasa düşüncesi. O çok hızlı bir virus gibi yayılıyor. Eski Ebionist müallimler çoktan yok oldu. Ama onların soktuğu virus tekrar ve tekrar Mesih'in bedeni olan kiliseye zarar veriyor.

Montanizm - bu grup apostolların öğretilerini een yüksek standard olarak kabul etmediler, ama kişilerin görüşlerine ve peygamberliklerine daha fazla önem verdiler: "Rab bana konuştu..." Ve gene: yüzyıllar boyunca bu düşünce virusu kiliseerde zarar verdi ve veriyor.

Bir tane daha: 'bizim halk özeldir' düşüncesi: 6. yy'da Mekke'de bir Arap tüccara bir melek gözüktü. Neden ona göründü: çünkü Muh. senelerce aynı düşünce geviş getirdi: "Bütün peygamberler Yahudi idi. Neden Allah vbizim halka, Araplar konuşmadı? Ve arkasını biliyoruz.

19. yy'da Amerika genç bir adam aynı soru sordu: Neden KK'ta herkes 'Eski dünyadan'? Neden Rab şimdiye kadar Amerikalılara konuşmadı? Ve Mormon kilisesinin başlangıcı aynı virusa dayanıyor.

Neden bu örnekleri verdim? Pavlus'un buradaki ayetlerini anlayalım diye:

3 Her ne kadar bedende yaşarsak bile, bedene göre muharebe etmiyoruz.

ve gene

Eph 6:12 "Çünkü bizim muharebemiz et ve kana karşı değildir. Ama bu karanlığın ruh hükümetlerine, ruh güçlerine ve bu dünyanın ruh kuvvetlerine karşıdır. Göklerdeki kötü ruhlara karşıdır."

Pavlus'un dikkati şu anda problem yaratan insanda değildi, ama onun arkasındaki yanlış düşünce. Ama gene Pavlus hazırды o kişilere 'ceza vermeye':

1Co 4:21 "Ne istiyorsunuz? Size sopa ile mi geleyim, yoksa sevgi ile ve yavaşlık ruhuyla mı?

2Co 13:2 "bu sefer geldim mi, kimseyi cezasız bırakmayacam."

1Co 4:19 "Ama Rab isterse, tezde size geleceğim. O vakit kendini yükseltiren o kişilerin değil lafları ama kuvvetleri neymiş öğreneceğim."

Ve bunlar da sadece boş laflar değil. Pavlus Kıbrıs'ta iken bir olay oldu:

Act 13:8-11

O büyücü 'Elimas' gene, (o ad zaten büyücü demektir), onlara karşı gitti ve adanın güdücüsünü imandan vazgeçirtmeye baktı.

9 Ama Pavlus Kutsal Ruh'la dolup gözlerini ona dikti. 10 Ve dedi: "Seni Şeytan evladı, her türlü doğruluğun düşmanı! Sen bütün dolandırıcılık ve duygusuzlukla dolusun. Sen ne vakit vazgeçersen, Rabbin doğru yollarını eğiltirmekten?

11 Ve şimdi bak, Rabbin eli senin üzerindedir. Kör olacaksın, bir vakit için güneşi görmeyeceksin!" Dakkada adamın üzerine duman ve karanlık çöktü. Sağa sola döndü, ve kişi aradı, onu elinden tutsun.

Ama Pavlus çok güzel anladı ki, problem o anda konuşan, ders veren, yanlış öğretiş yayan insan değil, ama o yanlış fikirin kendisidir.

Ve o yanlış fikirler tek başına o kadar zarar veremez: unutulup yok olacak. Ama o yanlış düşüncesinn arkasında çok güçlü kötü ruhlara duruyor. O sahte öğretişe kuvvet veren onlardır. Yüzlerce sene onu ayakta tutuyorlar, onlarla ruhsal dünyada çok büyük zarar veriyorlar.

Ve o yüzden o sahte öğretişe, o yanlış düşünceye 'kale' diyor, yani bg. 'krepost'

Kaleler ne demek?

İşte, asıl ruhsal savaş budur. Kötü ruhlara karşı olan savaşımız değil sadece cinli kişilerle uğraşmak. Yada, bazılarının düşündüğü gibi, toplulukta çok hızlı dua etmek, Şeytana savaş açmak... ama o düşünce virusları yok etmektir:

Asıl ruhsal savaş: kandırmaca öğretişleri yok etmek, Allahı tanımaya engel olan bütün yükseklik öğretişleri de yok etmek

BU kaleler için 2 söz kullanılıyor:

1) kandırmaca öğretişler:

İnciın öğretişlerini İnsan logikasına sığdırmaya çalışmak...

İsa Mesihin kişiliğine bakarak şaş baş kalıyoruz. Onun için bir açıklama yok. İnsan beyni anlayamaz nasıl Tanrı insan olabilir, sonsuzluk nasıl zamanın içine girer ve kocaman Allahın Ruhu sınırlı bir bedenin içine sığar?

300 sene boyunca İsa'nın insan tabiyatı ve Allah tabiyatını bağdştırmaya çalıştılar... ve insan sözleri buna yeterli değil.

Ve o yüzden insan komprmis yapmaya başladı: belki 100% insan değildi, belki 100% tanrı değildi...

1.Kor 1:18 Çünkü haçın haberi perişan olacak kişiler için akılsızlıktır. Ama bizim gibi kurtulanlar için Allahın kuvvetidir.

21 Bu dünya kendi akıllılığını ile Allahı tanıyamadı. Madem öyle, Allah, kendi aklıyla razı oldu, akılsız bir haber ilan edilsin, ve o habere iman edenler kurtulsunlar.

Mesihin haça gerilmesi insanlara köstektir, takılıyorlar, düşüyorlar

"Hayır, İsa haça gerilmedi" (Müslümanlar) - "İsa haça gerildi, ama sede bir örnek olarak. Sen de kurban olacan" (Yehovistler) - "Tamam , İsa haça gerildi... ama sen gene de kendi kendini kurtarmalısın (Papaz kiliseleri)

- İşte, o düşünceleri yıkmaya çağrıldık

2) Allahı tanımaya engel olan yükseklik öğretişleri

ikinci aspekt: bu insanca öğretişlerin ikinci bir ortak tarafı var... hepsi insanda gurur yaratıyor, senin vicdanını kör ediyorlar ve aynı zamanda senin egonu güölendiriyorlar.

Kutsal Ruh onun tam tersini yapıyor: vicdanını daha hasas yapıyorlar, ve egonu azaltıracaklar.

Benny Hinn, Kenneth Copeland, Kenneth Hagin, Creflo Dollar, T.D. Jakes, Joyce Meyer ...
word f Faith = İman Sözü öğretişi:

Sen küçük bir tanrısın, senin ağzında yaratıcı gücü var: sen sözlerini konuşmakla şeyleri meydana getiriyorsun

- bütün bu sözleri insanlarda yükseklik gurur yaratıyor, bizim egomuzu okşuyorlar

Luka 17:10 Aynı onun gibi, size buyrulan herşeyi yerine getirdikten sonra, şöyle konuşacaksınız: 'Biz ancak kıymetsiz kullarız. Ne lazım idi yapalım, sade onu yaptık.'"

Kaleleri yıkıyoruz: Eriha olayı

Yeşu 6:10-20

10 Yeşu halka şu buyruğu verdi: "Savaş naraları atmayın, sesinizi yükseltmeyin. 'Bağırın diyeceğim güne dek ağzınızdan tek bir söz çıkmasın. Buyruğumu duyunca bağırın.'" 12 Ertesi sabah Yeşu erkenden kalktı. Kâhinler de RAB'bin Sandığı'nı yüklediler.

13 Koç boynuzu borular taşıyan yedi kâhin RAB'bin Sandığı'nın önünde ilerliyor, bir yandan da borularını çalıyorlardı. Silahlı öncüler onların önünden gidiyor, artçılar da RAB'bin Sandığı'nı izliyordu. Bu arada borular sürekli çalınıyordu.

- savaş naraları atmayın: güçlü babayıyı askerlerin şanı ve gücünü gösteriyor... hayır, sen kendi gücüne güvenmeyecen. Bu senin savaşın değil, Rabbin gücü lazım... Antlaşma Sandığı

14 Böylece ikinci gün de kentin çevresini bir kez dolanıp ordugaha döndüler. Aynı şeyi altı gün yinelediler. 15 Yedinci gün erkenden, şafak sökerken kalkıp kentin çevresini aynı şekilde yedi kez dolandılar. Kentin çevresini yalnız o gün yedi kez dolandılar. 16 Kâhinler yedinci turda borularını çalınca, Yeşu halka, "Bağırın! RAB kenti size verdi" dedi,

20 Halk bağırmağa başladı, kâhinler de borularını çaldılar. Boru sesini işiten halk daha yüksek sesle bağırdı. Kentin surları çöktü. Herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girdi. Böylece kenti ele geçirdiler.

İsrail ordusu hiç Eriha kasabasının duvarlarına, askerlerine dikkat etmedi... onların dikkati Rabde idi. Ona taptılar, onun şanını borazanlarla ilan ettiler.

İşte, Pavlus bu ayetlerde bunu konuşuyor: dışarıda olan engellere karşı savaşmak, onları yıkmak

Çoğu defa bu ayetler kullanılıyor sanki imanlının haytında birtakım kaleler var, yani alıştığımız günahları, günahlı alışkanlıklar... onlar da ruhsal hayatımızda, imanda büyümemize engel olurlarmış,

Tabii ki, öyle şeyler var... ama Pavlus burada başka bir şey konuşuyor: dikkatimiz değil kendimizde, ama Rabde, Rabbin şanında, engel olan bütün yükseklik öğretişleri

İnsanlara Allahın kim olduğunu, Mesihin kim olduğunu bildirmek ve tanıtmak istiyoruz, herkes lazım İsa'nın adında diz çöksün. Ona engel olan şeyleri ortadan kaldırmaya bakıyoruz.

Bu neden önemlidir: ilk yüzyıllarda Mesihin adını kimse bilmezdi. Ve öyle kişileri, yani İsa adını ilk defa duyuyan insanlar, onlara müjdelemek biraz daha kolaydır.

Ama zaman geçince milyonlarca kişi sözde hristiyan oldular: herkes İsa, İsa diyor... ama nasıl bir İsa? Ortodoksların İsa'sı mı? Katoliklerin İsa'sı mı? Müslümanların İsa'sı mı? Komünistlerin İsa'sı mı? Nazilerin İsa'sı mı?

Mormonların İsa'sı başka, Yehovistlerin İsa'sı başka. Hinduistlerin bile bir İsa'sı var!

Bütün dünya artık yanlış, sahte İsa öğretileri ile doldu. Ve şimdi git İsanın müjdesini yay... insanlar diyor: "Aaa... ben de İsa'ya iman ediyorum. İsa bizim inanç sistemimizin bir parçasıdır."

Ve bu yanlış düşünceler birer kaledir. Ve bizim görevimiz: onları tek tek yıkmak!

Çünkü bu kalelerin içinde Rabbin yaratıkları, onların sevdiği kuzuları vardır. O kaleleri onları mapusta tutuyorlar. Ve biz o kaleleri yıktık mı, biz sebep oluyoruz o insanlar serbest olsun, özgürlüğe kavuşsunlar.

[İbraniler 2:14-15](#) "Madem evlatlar et ve kandandılar, O kendisi de aynı tabiyeti aldı. Öyle ki, ölmekle ölümün kuvvetine sahip olanı, hani Şeytanı, yensin. Öyle ki, insanları serbest etsin, çünkü ölümden korktukları için hayat boyunca esir idiler."

Son: O Kaleler nasıl yıkılacak?

Açıklama 12:10-11

Ve gökte şöyle yüksek bir ses işittim: "Allahımızın kurtarması ve kuvveti ve krallığı, işte şimdi oldu. Onun Mesihinin kuvveti, işte şimdi oldu. Çünkü kardeşlerimizi kim suçlardı, o dışarı atılmıştır. Onları Allahımızın önünde gece gündüz suçlardı. 10 Kuzu'nun kanıyla ve kendi şahitlik sözleriyle onu yendiler. Kendi canlarını da sevmeyenler, öyle ki ölümü bile göze aldılar.

Biz hepimiz bu ruhsal savaşın içinde birer askeriz. Ve tabii ki, silahsız asker olmaz. Burada 3 tane silah sıralanıyor

İsanın kanı

- bu temeldir: İsa'nın sağladığı kurtuluş, Şeytanın gücünü kırdı, artık Rabbin evlatlarını tahtın önünde suçlama hakkını kaybetti ve yeryüzüne atıldı

[Kol 2:15](#) "İsa haçta ruh hükümetlerini ve güçlü ruhları yendi, onları soyunturdu, onları herkesin önünde rezil etti."

şahitlik sözümüz

evet ona alışalım: İsanın kim olduğuna ve bizim de Ona iman ettiğimizle şahitlik yapalım. Onda çok büyük kuvvet var.

Rahatlan: senin işin değil bütün dünyayı kazanmak. Değil insanları imana getirmek. Sadece: şahitlik yapmak. Şahit mahkemede hakimi ikna etmeye öalışmıyor sadece oşay nasıl oldu, nasıl gitti diye anlatıyor

hayatımız en yüksek değer değil

- keyfinden, canından vazgeçmek
- ölmeye hazır olmak